

Før jordpåkastelsen

*Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.*

Etter jordpåkastelsen

*Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.*

*Vi vil gjerne få takke for fremmøtet
og for all vennlig deltagelse.
Familien.*

*Forrettende prest: Slavisa Josifovic
Organist: Paul Christian Dahlø
Solist: Elisabeth Solheim Andrews
Solist: Steve Andrews*

Anitas blomster og begravelsesbyrå
Tlf. 77 17 14 55
9350 Sjøvegan

Håkon Jon Edvardsen

F. 17-9-1944 D. 30-7-2020

*Brøstad kirke
fredag 7. august 2020*

Apningssalme

*Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.*

*Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.*

*Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.*

Etter minnetalen: " I am Sailing "
v / Elisabeth Solheim Andrews og Steve Andrews

Etter tekstlesning: " Har du fyr "
v / Elisabeth Solheim Andrews og Steve Andrews

Før talen

*Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.*

*Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge,
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.*

*Men ofte ensom i brott og brann
i uværsetter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land,
og intet fyrtårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet,
da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.*

*La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover.
Jeg kaster meg i min Frelses favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.*

Etter talen

*Ikke en spurv til jorden uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet, ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det, han som er over alt.*

*Tro det når stormen herjer bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene du med en smerte går.*

*Tro det når noe brister uten å vokse frem.
Tro det når noen mister det som var alt for dem!
Tro det når håp går under uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden! Det er et ord til deg.*